

**ת"פ 57539/11/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד (בן איהאב) סלימאן
(עציר, מוחמד (בן סאלח) סלימאן (עציר) - נדון, מוראד סלימאן
(עציר, עבד אלכרים סלימאן (עציר)**

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 57539-11-15 מדינת ישראל נ' סלימאן (עציר) ואח'

06 נובמבר 2016

ועוד...

פרק פמז 4150/15

תיק בית המשפט העליון 7256/16

לפני כבוד השופט ג'ורג' אזולאי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. מוחמד (בן איהאב) סלימאן (עציר)
2. מוחמד (בן סאלח) סלימאן (עציר) - נדון
3. מוראד סלימאן (עציר)
4. עבד אלכרים סלימאן (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד אור לרנר.

מטעם הנאשם 3: עו"ד פאטמה אבו עסבה (בהעברה מעו"ד ניזאר עבוד).

מטעם הנאשם 4: עו"ד פאטמה אבו עסבה (בהעברה מעו"ד תומר נוה).

מטעם הנאשם 1: עו"ד פאטמה אבו עסבה (ממשרדו של עו"ד סאהר פאר).

הנאשמים 1, 3 ו-4: הובאו באמצעות ליווי שב"ס.

גזר דין

נאשמים 1, 3 ו-4

עמוד 1

1. הנאשם 1 הודה במיוחס לו במסגרת האישום הראשון בכתב האישום המתוקן והורשע בביצוע עבירה של **תמיכה בהתאחדות בלתי מותרת** לפי סעיף 85(ד)(ו)(ז) לתקנות הגנה (שעת חירום) 1945 (להלן: "**תקנות ההגנה**") + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), **עבירות בנשק (רכישה והחזקה נשק ותחמושת)**, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין, וכן עבירה של **קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

2. הנאשם 3 הודה במיוחס לו במסגרת האישום הראשון בכתב האישום המתוקן והורשע בביצוע עבירה של **תמיכה בהתאחדות בלתי מותרת** לפי סעיף 85(ד)(ו)(ז) לתקנות הגנה (שעת חירום) 1945 + סעיף 29 לחוק העונשין.

עוד הודה הנאשם 3 במיוחס לו במסגרת האישום השלישי בכתב האישום המתוקן והורשע בביצוע **עבירות בנשק (נשיאה והובלה נשק ותחמושת)**, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין (2 מקרים) ועבירה של **יריות באזור מגורים** לפי סעיף 340א לחוק העונשין.

3. הנאשם 4 הודה במיוחס לו במסגרת האישום הראשון בכתב האישום המתוקן והורשע בביצוע עבירה של **תמיכה בהתאחדות בלתי מותרת** לפי סעיף 85(ד)(ו)(ז) לתקנות הגנה (שעת חירום) 1945 + סעיף 29 לחוק העונשין, **עבירות בנשק (רכישה והחזקה נשק ותחמושת)** לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין, עבירה של **קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין וכן **עבירות בנשק (נשיאה והובלה נשק ותחמושת)** לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין.

עוד הודה הנאשם 4 במיוחס לו במסגרת האישום השני בכתב האישום המתוקן והורשע בביצוע **עבירות בנשק (נשיאה והובלה נשק ותחמושת)**, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין (שלושה מקרים) וכן **עבירות בנשק (רכישה והחזקה נשק ותחמושת)**, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום

4. הנאשמים מתגוררים בנצרת וקיימת ביניהם הכרות מוקדמת. נאשמים 1 ו-4 הינם אחים. ע"א כרים ג'מאל סלימאן מתגורר בנצרת ובינו לבין הנאשמים קשרי חברות.

5. ארגון דאע"ש - "המדינה האיסלמית בעירק ואלשאם" (להלן: "**דאע"ש**") הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת על ידי שר הביטחון ביום 3/9/14 מכוח תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945. הסלפיה ג'יהאדיה הינו זרם רעיוני התומך בחזרה למקורות הראשונים של האסלאם ובג'יהאד (לחימה) במוסלמים המואשמים בכפירה ובראשם המשטרים המוסלמים שאינם שולטים עפ"י השריעה, כל זאת על מנת שדת האסלאם תשלוט בעולם. עפ"י הזרם הסלפיה-ג'יהאדי קיימת חובה לבצע פיגועים כנגד ה"כופרים" ובין היתר יש להילחם בארה"ב, מדינות המערב וישראל. דאע"ש רואה כאויב את ה"כופרים פנימיים" מקרב המוסלמים וכן את המערב וישראל.

6. בהתאם לאישום הראשון, המתייחס לנאשמים 1, 3 ו-4 (להלן ביחד: "**הנאשמים**"), בסוף שנת 2014 או בסמוך לכך, נפגשו הנאשמים וע"א כרים ג'מאל במסגד עומר שבנצרת, שם נהגו להשתתף בשיעורי דת.

בתחילת שנת 2015 או בסמוך לכך, קשרו הנאשמים 1, 4 וע"א כרים ג'מאל (והנאשם 2 אשר נדון) קשר לרכוש יחד תת מקלע מאולתר מסוג "קרל גוסטב" ולשם כך שילם כל אחד מהם סכום כסף, שהצטבר לסכום כללי של כ- 7,000 ₪.

בהמשך הקשר הנ"ל, רכש הנאשם 4 תת מקלע מסוג "קרל גוסטב" שמספרו 1878772644 (להלן: "**הקרלו**"), מחסנית ומאה כדורים תואמים ושילם תמורתם 7,000 ₪. הנאשם 4 הסתיר את נשק הקרלו והתחמושת במקום מסתור בנצרת.

כחודש וחצי לאחר מכן, קשרו הנאשמים 1, 4 וע"א כרים ג'מאל (והנאשם 2 אשר נדון) קשר לרכוש רובה נוסף מסוג "קרל גוסטב". לצורך כך נאסף על ידם סכום של כ- 2000 ₪ אולם לא עלה בידם לאסוף די כסף ועל כן לא רכשו נשק נוסף.

במהלך החודשים אפריל עד אוקטובר 2015 נהגו הנאשמים וע"א כרים ג'מאל להיפגש בשכונת כרם אל ג'מאל בנצרת, בתדירות של אחת לחודש. בחלק מן המפגשים הנ"ל נטלו חלק גם אחרים. במסגרת המפגשים הנ"ל, נהגו הנאשמים וע"א כרים ג'מאל לצפות יחדיו בסרטונים ותמונות הקשורים לארגון דאע"ש ותומכים בו וברעיון המדינה האיסלמית. הנאשמים וע"א כרים ג'מאל צפו בנאומים של אנשי דת של דעא"ש, ניהלו שיחות אודות הישגיו הצבאיים של הארגון, הביעו תמיכה בארגון ושוחחו אודות הצורך לבצע ג'האד כנגד "הכופרים".

במהלך חודש יוני 2015 או בסמוך לכך, נפגשו הנאשם 4 וע"א כרים ג'מאל בחורשה בסמוך לציפורי, וירו בקרלו מס' כדורים באוויר. לאחר הירי הוחזר הנשק למקום המסתור ונתפס על ידי משטרת ישראל ביום 27/10/15.

7. בהתאם לאישום השני, המתייחס לנאשם 4 בלבד, בתחילת שנת 2015 או בסמוך לכך, רכש הנאשם 4 מאדם, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה, רובה חצי אוטומטי מסוג SKS (להלן: "**הרובה**") וכן מחסנית ותחמושת תואמות. הנאשם 4 הגיע לחורשה הסמוכה למקום מגוריו, שם הסליק את הרובה והתחמושת.

במהלך החודשים פברואר - מרץ 2015, בשתי הזדמנויות שונות, הוציא הנאשם 4 את הרובה ממקום המסתור וירה באמצעותו באזור החורשה כעשרה כדורים בכל פעם. באחת הפעמים הצטרף אל הנאשם 4 ע"א כרים ג'מאל, אשר ירה אף הוא ברובה כ-5 כדורים.

8. בהתאם לאישום השלישי, המתייחס לנאשם 3 בלבד, במהלך שנת 2012 או בסמוך לכך, מועד מדויק אינו ידוע למאשימה, במהלך חתונה, ירה הנאשם 3 מספר כדורים בנשק מסוג עוזי, אשר היה בחזקתו של אחר תושב נצרת.

במהלך שנת 2011 או סמוך לכך, מועד מדויק אינו ידוע למאשימה, הגיעו הנאשם 3 ואחר תושב נצרת אל חורשה הסמוכה לשכונת ספורי בנצרת, כשהם נושאים עימם נשק מסוג FN. בחורשה, ירו הנאשם והאחר, מספר כדורים באקדח.

תסקיר שירות המבחן

9. מתסקיר שירות המבחן של הנאשם 1 עולה, כי הינו רווק כבן 19, מתגורר בבית הוריו בנצרת. אין לחובתו הרשעות קודמות בפלילים. הנאשם הודה במיוחס לו אולם התקשה לשאת באחריות. בהתייחסותו לעבירות הנשק, מסר כי נועד להגנה עצמית בעקבות סכסוך בין משפחות. לעומת זאת, בשלב המעצר מסר כי בעקבות גניבה בשטח החקלאי של משפחתו, חיפש אמצעי הגנה. בהתייחסותו לתמיכה בדאע"ש, סבר כי מדובר בארגון המבקש להפסיק את הדיכוי של העם הסורי. שירות המבחן, התרשם כי הנאשם מתקשה להכיר במשמעות התנהלותו ובחומרת מעשיו וכי נמנע משיתוף ביחס למניעיו תוך נקיטת מנגנונים של הסתרה, הימנעות מחשיפה וטשטוש של אופי המעשים המיוחסים לו. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות התנהלות בלתי חוקית ולא בא בהמלצה לחלופת ענישה שתסייע בהפחתת הסיכון להישנות.

10. מתסקיר שירות המבחן של הנאשם 3 עולה, כי הינו בן 27, מאורס, מתגורר בבית הוריו. לנאשם הרשעה אחת משנת 2009 בגין גניבה ונהיגה פוחדת של רכב בגינה נידון ל-6 חודשי עבודות שירות. ביחס לאישום הראשון לקח הנאשם אחריות חלקית ונטה לטשטש את חלקו בעבירה. ציין כי אינו אדם דתי ולא נוהג להתפלל, שלל קיומם של קשרים חברתיים שוליים או השתייכות לקבוצה מסוימת על רקע אידיאולוגי או פוליטי. לטענתו, רכישת הנשק הינה על רקע סכסוך בין משפחות.

מהתסקיר עולה הערכה ראשונית מקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות מעורבות בעבירות בעתיד, ואין באפשרותו להמליץ על חלופת ענישה או שיקום בקהילה העשויות להפחית את הסיכון להישנות העבירות.

11. מתסקיר שירות המבחן של הנאשם 4 עולה, כי הנאשם הינו רווק, כבן 22, תושב העיר נצרת. אין לחובתו הרשעות קודמות. הנאשם דיווח על שימוש ספוראדי באלכוהול וחשיש בנסיבות חברתיות. הנאשם הודה במיוחס לו באישום הראשון אך נטה להפחית מחומרת מעשיו. הנאשם מסר כי באותה העת תמך בארגון דאע"ש, שכן סבר כי מדובר בארגון ששם לו ליעד להפסיק את הדיכוי של העם הסורי ודיבר על ערכים של צדק ורווחה. טען כי רכש את הנשק כאמצעי להגנה עצמית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להבין את חומרת מעשיו. שירות המבחן העריך כי הסיכון להתנהגות פורצת חוק הינו גבוה.

טיעונים לעונש:

12. ב"כ המאשימה ביקשה להדגיש ייחודו חומרתו של תיק זה ומכך נגזרים המתחמים הגבוהים להם היא עותרת. השילוב המסוכן שבין היותם של הנאשמים תומכי דאע"ש עם נגישותם לנשק הוא המדאיג יותר מכל. המלחמה בדאע"ש הינה מלחמת חורמה. במקרה דנא הנשק הבלתי חוקי אכן עשה דרכו לידיים אשר מבקשות לפגוע באזרחי ישראל. במשך חודשים ארוכים מקיימים הנאשמים את פגישות התמיכה בדאע"ש, אוספים כסף, רוכשים נשק, אוספים שוב כסף, מתעתדים לרכוש נשק נוסף, הנאשם 4 עורך אימוני ירי והכל בלב ליבה של מדינת ישראל. ביקשה לקבוע נורמת ענישה אשר תרחיק אותם מהציבור בישראל לתקופה ארוכה ותגן עליו מפניהם. ענישה שתרתיע אותם ואת שכמותם מתמיכה בדאע"ש ומעיסוק בנשק בלתי חוקי כאחד. המאשימה סבורה כי נסיבות ביצוע עבירות הנשק

בתיק דנא הינן ברף העליון של עבירות הנשק, זאת נוכח הרקע האידיאולוגי המסוכן ותמיכת הנאשמים בדאע"ש. עבירות התמיכה בהתאחדות בלתי מותרת בוצעו בהזדמנויות רבות ושונות, עם ובלי קשר לעבירות הנשק. רכישת הקרלו הינו אירוע נפרד, לו היו שותפים הנאשמים 1 ו- 4 וקשירת הקשר לרכישת קרלו נוסף הינה אירוע אחר. גם אירועי הירי שביצע הנאשם 3 הינם אירועים נפרדים, אשר בוצעו באמצעות כלי נשק שונים, בהזדמנויות שונות ומועדים שונים ועל כן הם מחייבים התייחסות נפרדת. לעומת זאת, באשר לאימוני הירי שביצע הנאשם 4, ואשר מפורטים באישום השני, סבורה כי יש מקום להתייחס אליהם כאל אירוע אחד, וזאת נוכח העובדה שכולם בוצעו על ידי הנאשם 4.

משכך סבורה המאשימה כי מתחמי העונש הראוי בהתייחס לכל אחד מהאירועים, נשואי כתב האישום, הינם כדלקמן :

בנוגע לאישום ראשון - בעניינו של הנאשם 1 - בגין עבירות התמיכה בהתאחדות בלתי מותרת - 24-48 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, בגין רכישת הקרלו והחזקתו - 36-48 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים ובגין קשירת הקשר לרכישת הקרלו הנוסף - 18-30 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בעניינו של הנאשם 3 - בגין עבירות התמיכה בהתאחדות בלתי מותרת - 24-48 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בעניינו של הנאשם 4 - בגין עבירות התמיכה בהתאחדות בלתי מותרת - 24-48 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, בגין רכישת הקרלו, החזקתו, הובלתו ונשיאתו (ובכלל זה אימוני הירי) - 48-60 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים ובגין קשירת הקשר לרכישת הקרלו הנוסף - 18-30 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

בנוגע לאישום שני - בעניינו של הנאשם 4 - בגין רכישת רובה SKS, החזקתו, הובלתו ונשיאתו ב- 2 אירועי ירי (3 עבירות סה"כ) - בין 48-60 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

בנוגע אישום שלישי - בעניינו של הנאשם 3 - בגין אירוע הירי בחתונה -20-36 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים ובגין אירוע הירי בחורשה - 18-30 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

עוד טענה המאשימה, כי מעבר להיותן של עבירות התמיכה, עבירות עצמאיות, הרי שהיותם של הנאשמים תומכי דאע"ש מהווה נסיבה מחמירה ביחס לעבירות הנשק. הסיכון הנשקף לציבור מידי נשק המוחזק בידיים "תמימות" יחסית, חסרי אג'נדה אידיאולוגית, שונה בתכלית מהסיכון הנשקף לציבור מידי נשק המוחזק בידיים של תומכי דאע"ש. בשל נסיבה מחמירה זו, הקשורה קשר ישיר בביצוע העבירה, ובייחוד "הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה" - המתחם שהמאשימה עותרת לו בעניינם של הנאשמים גבוה מהמתחם לו עתרה בעניינו של הנאשם 2.

ב"כ המאשימה ביקשה כי עונשם של הנאשמים יהא במרכז המתחם, עונשי מאסר בפועל ממושכים ומרתיעים, עונשי מאסר מותנים משמעותיים וקנס גבוה.

13. ב"כ הנאשם 1, טען כי מרשו מואשם במסגרת האישום הראשון בלבד. בכל הקשור לעבירת הנשק המיוחסת לנאשם 1, בית המשפט אמר את דברו במסגרת גזר הדין של הנאשם 2 וקבע מתחם הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל, כאשר בסופו של יום הוטל על הנאשם 2, בין היתר, 21 חודשי מאסר בפועל. חלקו של הנאשם 1 בעבירת הנשק זהה לחלקו של נאשם 2 ומעשיו הסתכמו בהשתתפות בתשלום עבור רכישת הנשק, שבסופו של דבר נרכש, הוחזק והוחבא לא על ידו.

המאשימה ציינה בטיעוניה, כי קיים קשר בין עבירת הנשק שביצע לבין התמיכה בדאע"ש. עוד ציינה כי במשך חודשים

ארוכים מקיימים הנאשמים פגישות תמיכה, שהנאשמים טיפחו אידיאולוגיה קיצונית של דאע"ש, המדובר בטענות שגויות בעליל ובהטעיה חמורה של בית המשפט. הרי שרכישת הנשק, בוצע בתחילת שנת 2015, ועבירת התמיכה התגבשה אך ורק במסגרת המפגשים שהחלו באפריל, היינו לאחר אותה רכישה. משכך, אין כל ראייה כי רכישת הנשק נעשתה בעת שהנאשמים היו תומכי דאע"ש לא כל שכן שהרכישה קשורה בנושא התמיכה.

סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר עד 12 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם 1 הינו הצעיר בין הנאשמים. אמנם בתסקיר אין המלצה טיפולית, אך בשונה מיתר הנאשמים, אין המלצה לענישה מוחשית וקונקרטית ואין קביעה לפיה הסיכון להתנהגות פורצת חוק הינו גבוה. ביקש להקל בעונשו של הנאשם.

14. **ב"כ הנאשם 3**, טען כי המדובר בצעיר אשר לחובתו הרשעה קודמת ישנה, שאין לה קשר או נגיעה לעבירות נשוא כתב האישום דנא. הנאשם בחר להודות בהזדמנות הראשונה, כבר במשטרה, שם הביע צער עמוק על מעורבותו. לטענתו, בכל קשור לאישום השלישי, דהיינו שני אירועי ירי, האחד בחתונה והשני בחורשה, שבוצעו בשנים 2012 ו 2011, ביקש הנאשם מיוזמתו, על מנת לנקות את מצפונו, לספר לחוקריו. מדובר באירועים ישנים, עוד טרם הוקם דאע"ש. מהתסקיר עולה כי הנאשם 3 נחשב ככופר בארגון דאע"ש. הוא לא מתפלל במסגד ושותה אלכוהול. באשר לעבירות הנשק יש קשת רחבה מבחינת ענישה, מתחיל בעבודות שרות וכלה במאסר. ביקש שלא למצות עמו את הדין, באשר להחזקת הנשק, להתחשב בחלוף הזמן ובאשר לתמיכה הדלה והמינורית בארגון, להסתפק בתקופת מעצרו. הנאשמים שוהים במעצר החל מיום 24/10/15.

15. **ב"כ הנאשם 4**, טען, כי המדובר בצעיר, נעדר עבר פלילי אשר הפנים את חומרת מעשיו והביע חרטה. סוגיית ההשתייכות אינה מנת חלקו, ראה סרטונים, אבל מעולם לא רצה לפגוע באיש. הנאשם פעל בלהיטות מבלי לחשוב על תוצאות מעשיו. יחד עם זאת מבין הוא כיום את חומרת מעשיו ומביע צער עמוק על כך. המתחמים שהוצגו על ידי המאשימה אינם המתחמים אשר אומצו בפסיקה. הנאשם נעצר ביום 24/10/15 ומעצרו הפגישו עם כישלונותיו וגרם לו לערוך חשבון נפש עצמי ולהבין את הטעות בדרך החיים אליה נקלע ולשוב ולנהלם באורח הנורמטיבי המוכר לו. במקרה זה שיקול השיקום גובר על הרתעת היחיד והציבור.

דין ומסקנות:

שלב ראשון- ריבוי עבירות או עבירה אחת:

16. בענייננו, כתב האישום כולל שלושה אישומים - האישום הראשון נוגע לשלושת הנאשמים, כאשר הנאשם 1 הורשע בעבירות שונות שעניינן תמיכה בהתאחדות בלתי מותרת, עבירות בנשק וקשר לפשע, הנאשם 3 הורשע בעבירה אחת שעניינה תמיכה בהתאחדות בלתי מותרת והנאשם 4 הורשע בעבירות שונות שעניינן תמיכה בהתאחדות בלתי מותרת, עבירות בנשק, וקשר לפשע. האישום השני מתייחס לנאשם 4 בלבד בגינו הורשע בעבירות שונות שעניינן עבירות בנשק (ארבעה מקרים). האישום השלישי מתייחס לנאשם 3 בלבד בגינו הורשע בעבירות שונות שעניינן עבירות בנשק (שני מקרים) ויריות באזור מגורים.

17. לגישת המאשימה, לא ניתן להתייחס למכלול האירועים והעבירות המפורטות בכתב האישום כמקשה אחת וכאירוע אחד וסבורה, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם כמעט לכל אחת מהעבירות המפורטות בכל אחד משלושת האישומים, בהתאם למפורט בטיעוניה מאחר והמדובר לטענתה באירועים שונים.

18. סעיף 40ג לחוק העונשין מאבחן בין שני מקרים לעניין קביעת מתחם העונש ההולם -

"(א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

"(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם (ההדגשה אינה במקור - ג'.א.).

19. לאחר שעיינתי בעובדות כתב האישום המתוקן, מקבל אני את טענת ב"כ המאשימה כי עבירת התמיכה בהתאחדות בלתי מותרת, המיוחסת לשלושת הנאשמים, הינה עבירה עצמאית, אשר בוצעה במועדים שונים משך מספר חודשים ועל כן אקבע לגביה מתחם עונש הולם ביחס לכל אחד מן הנאשמים. באשר לעבירות הנשק וקשירת הקשר המיוחסות לנאשם 1, במסגרת האישום הראשון, אקבע מתחם עונש הולם אחד מאחר ורואה אני בהן מסכת אירועים אחת. באשר לעבירות הנשק והירי באזור מגורים המיוחסות לנאשם 3 במסגרת האישום השלישי, אקבע מתחם עונש אחד נוכח העובדה כי רואה אני אף בהן מסכת אירועים אחת עת ירה בנשק בשתי הזדמנויות שונות, בשנים 2011 ו- 2012. באשר לעבירות הנשק המיוחסות לנאשם 4, במסגרת האישום הראשון והשני, ועבירת קשירת הקשר המיוחסת לו באישום הראשון הנני רואה כחלק ממסכת עבריינית אחת אותן ביצע בסמיכות זמנים ועל כן יקבע מתחם עונש הולם אחד בגין עבירות אלו.

20. לאחר שאקבע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים המפורטים לעיל, אקבע עונש כולל לכל אחד מהנאשמים בהתאם למיוחס לו.

שלב שני- קביעת מתחם העונש ההולם:

א. הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

21. אין צורך להכביר במילים בדבר חומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמים. הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מעבירת התמיכה בדאע"ש הינם הסיכון הממשי לביטחון המדינה ואזרחיה והנאמנות האזרחית למדינה. באשר לעבירות הנשק פגעו הנאשמים בערך המוגן של שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ובנפש.

22. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות הנשק למיניהן, על פוטנציאל הסיכון הרב הטמון בשימוש בו ועל התוצאות הקשות אשר עלולות להיגרם מביצוען. בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25/06/13) נקבע כי "עבירות הנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולבטחוננו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד".

עוד נקבע בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18/11/2007) כי "הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה...".

23. באשר לעבירה של תמיכה בהתאחדות בלתי מותרת בית המשפט העליון, מפי כב' השופט עמית הביע דעתו באשר לכך במסגרת בש"פ 3379/16 אחמד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 2/5/16) בקבעו :

"למדינת ישראל די באתגרים מקומיים בדמות חמאס, ג'האד אסלאמי, החזית העממית, חזבאללה ועוד מיני מריעין בישין, ואין למדינה צורך ועניין ביבוא לשטחה של פעילות ארגונים נוספים כמו דאע"ש, בבחינת "ונוסף גם הוא על שונאינו". כפי שנזדמן לי לומר בעבר:

"ייאמר בקול ברור וצלול, כי מדינת ישראל, במצב הביטחוני בו היא שרויה, אינה יכולה להרשות לעצמה את ה'מותרות' של התעסקות עם דאע"ש, כמו מדינות אחרות באירופה המתמודדות עם צעירים הנוסעים לסוריה ולעיראק כדי להילחם בשורות הארגון. ידע כל אחד כי לדאע"ש לא מתקרבים, ושומר נפשו ירחק מכל בדל של עיסוק בנושא" (בש"פ 6539/15 מדינת ישראל נ' כרים אבו סאלח פס' 15 (19.10.2015)).

ובקיצור, לא מתקרבים ולא נוגעים בדאע"ש, גם לא עם מקל ארוך, לא בשיטוט באינטרנט, לא באידיאולוגיה ולא חלילה בתכנון ובמעשים, כפי שמיוחס לעורר שבפנינו".

24. באשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים אתן דעתי לפוטנציאל ולסיכון הרב שיש במעשי הנאשמים לפגוע בביטחון המדינה ואזרחיה.

ב. מדיניות הענישה:

25. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות משתנות בהתאם לחומרת העבירות. יודגש, כי בחלק מהפסיקה אשר מאוזכרת מטה אין התאמה בין העבירות דנא לבין העבירות המפורטות שם, אולם יש בכך כדי לסייע בעריכת הבחנה בין מקרה אחד למשנהו בהתאם לנסיבותיו הספציפיות, כפי שתובא להלן:

- ע"פ 4329/10 פלוגי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, ניתן ביום 25/10/10) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק ונשיאתו שלא כדין. שירות המבחן המליץ להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי דן אותו ל- **20 חודשי מאסר**, 16 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. המדובר בבחור צעיר, סטודנט, נעדר עבר פלילי. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש בקבעו "**החזקת נשק בידי מי שאינו מורשה לכך מהווה גורם סיכון מובהק לציבור, ועל כן הדגישה הפסיקה כי מבצעייהן של עבירות מסוג זה עלולים לשלם על כך גם במחיר של כליאתם מאחורי סורג ובריח. ברוח זו פסק בית המשפט המחוזי, ולא מצאנו בעונש שהשית על המערער חומרה המצדיקה את התערבותנו**".
- ת"פ 28889-07-14 מדינת ישראל נ' אבו ח'מיס (טרם פורסם, ניתן ביום 21/09/14) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של החזקת נשק ונשיאת נשק, כניסה ושהייה בלתי חוקית בישראל ושימוש במסמך מזויף. בגין עבירת הנשק גזר עליו בית המשפט, בין היתר, **24 חודשי מאסר בפועל** לאחר שקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת נשק נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל. המדובר בנאשם צעיר, בעל עבר פלילי שאינו מכביד.
- ת"פ 13401-03-12 מדינת ישראל נ' ח'ורי (טרם פורסם, ניתן ביום 07/06/12) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק שלא כדין, נשיאת והובלת נשק ויריות באזור מגורים. המדובר בבחור צעיר, ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי השית עליו **20 חודשי מאסר בפועל** ו- 10 חודשי מאסר על תנאי.
- ת"פ 31862-05-13 מדינת ישראל נ' מוחמד מחאמיד (טרם פורסם, ניתן ביום 01/10/13) - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של נשיאת נשק שלא כדין והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. נקבע, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל ונגזר עליו עונש של **21 חודשי מאסר בפועל**. המדובר בנאשם צעיר, בן פחות מ-21, נעדר עבר פלילי.
- ת"פ 13179-07-14 מדינת ישראל נ' עווד (טרם פורסם, ניתן ביום 05/05/15) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק ונשיאת נשק ותחמושת, ירי באזור מגורים, שיבוש מהלכי משפט, הפרת הוראה חוקית, גניבה ואיומים. הנאשם ביצע את העבירות המתוארות בכתב האישום בעודו שוהה במעצר בית. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה בעבירת אלימות (פציעה). בית המשפט המחוזי גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.
- ע"פ 6989/13 חנא פרח נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, ניתן ביום 25/02/2014) - הנאשם הורשע בעבירות של יריות באזור מגורים, בעבירת נשק (החזקת נשק), תקיפת שוטר, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה בקלות ראש ובחוסר זהירות, סטייה מנתיב נסיעה וגרם נזק לרכוש. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **13 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, קנס בסך 3,000 ₪, פסילה בפועל ופסילה על תנאי. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש. במקרה זה ציין בית המשפט העליון, כי אין להתעלם מההליך השיקומי המשמעותי אותו עובר הנאשם והמלצתו החיובית של שירות המבחן.
- עפ"ג 32085-11-14 מדינת ישראל נ' שורבאג'י (ניתן ביום 8/1/15) - בית המשפט המחוזי דחה את

ערעורי הצדדים על גזר הדין והותיר על כנו עונש של **22 חודשי מאסר בפועל**. המערער הורשע בביצוע עבירה של יציאה שלא כדין ואימונים צבאיים אסורים. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 12-30 חודשי מאסר והתחשב לקולא בכך שהעבירות בוצעו בחודשים ינואר - אפריל 2014 וזאת בטרם נחשף העולם למעלליו האכזריים של הארגון וכן התייחס למדיניות הענישה שהייתה קיימת בעת ביצוע המעשים ואשר רק בעת האחרונה הוחלט להחמיר בה.

ע"פ 8333/15 **מדינת ישראל נ' מהראן חאלדי** (ניתן ביום 23/8/16) - ערעורים הדדיים על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בעניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של מגע עם סוכן חוץ ואימונים צבאיים אסורים, חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, יציאה מהארץ שלא כדין ופעולה ברכוש טרור. בית המשפט העליון ציין כי "מדיניות הענישה במקרים קודמים שעסקו בצעירים שיצאו מישראל והצטרפו בסוריה לכוחות דאע"ש וארגוני מורדים אסלאמיים אחרים אכן מבטאת, כדברי בית משפט קמא, תהליך הדרגתי של החמרה בענישה. עיון בפסקי הדין, בבית משפט זה ובבתי המשפט המחוזיים, שעסקו בתופעה זו, מצביע על רמת ענישה נמוכה משמעותית מזו שקבע בית משפט קמא בענין הנדון" (ההדגשה אינה במקור - ג.א.). בית המשפט המחוזי החמיר בענישה שניתנה על ידו 3 חודשים קודם לכן במסגרת תפ"ח 48354-11-14 **מדינת ישראל נ' מגאמסה** (ניתן ביום 1/7/15) (שם נקבע מתחם שנע בין 24-42 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט גזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל) וקבע מתחם שנע בין 36-60 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם **42 חודשי מאסר בפועל**. במקרה זה דובר על הצטרפות צעיר לכוחות ארגון מורדים אסלאמי קיצוני בסוריה, אליה הגיע דרך טורקיה. בית המשפט דחה את הערעורים משני הצדדים.

26. המאשימה אזכרה מטעמה את הפסיקה הבאה:

בת"פ 39341-05-16 **מדינת ישראל נ' עלא אדין ואח'** (ניתן ביום 8/9/16) - הפנתה המאשימה לענישה בעניינם של הנאשמים 3,4 ו-5 וטענה אף שתעתור לענישה גבוהה ממנה. נאשמים אלה הורשעו בעבירה של חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו טווח הענישה הינו בין עונש מאסר של שנתיים לו עותר הסנגור לבין עונש מאסר של ארבע שנים לו עותרת המאשימה. לבסוף גזר בית המשפט על הנאשמים 3 ו-4 - **36 חודשי מאסר בפועל** ועל הנאשם 5 - **30 חודשי מאסר**. בענין זה צוין כי הנאשמים היו מודעים לכוונותיו ומעשיו של הנאשם 2 לצאת לסוריה ואף רובם סייעו בידי מבחינה כספית. בנוסף לקחו הנאשמים 3 ו-4 חלק בשחיטת כבשים על מנת "לחזק את הלב" למקרה שיצטרכו להילחם". פעילות הנאשמים, למעט הנאשם 5, כללה גם העברת סרטונים וקבלת הדרכה אודות הכנת בקבוקי תבערה. הזדהות מרבית הנאשמים עם הארגון ומטרותיו באה לידי ביטוי בין היתר גם בהחזקת חפצים וסמלים המזוהים עם הארגון. עוד ציין בית המשפט כי הקל במקצת עם הנאשם 5, ביחס לנאשמים 3 ו-4, בשל חלקו הקטן יחסי וציין כי עיקר "פועלו" התמצה בעצם הימצאותו במפגשים. התרשמותו החיובית של שירות המבחן והעובדה כי בטרם מעצרו עבר להתגורר באילת והחל את התמחותו ברוקחות, יש בה להעיד שלא היה נטוע בהווי הארגון.

ע"פ 9373/10 **חמד ותד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14/09/11) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק ונשיאתו. בית המשפט המחוזי גזר עליו 50 חודשי מאסר ומאסר מותנה. בית המשפט העליון קיבל את

ערעור הנאשם וקבע כי בית המשפט המחוזי החמיר עמו מעבר לרמת הענישה הנוהגת, הפחית בעונשו וגזר עליו **30 חודשי מאסר בפועל**. המדובר בנאשם בעל עבר פלילי.

ע"פ 5604/14 **נידאל נאסר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 05/10/11) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק ותחמושת. המדובר בנשק לא תקין ולא שמיש. בית המשפט המחוזי גזר עליו **12 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה וקנס כספי בסך 5,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם בקבעו, כי העונש שהושת עליו הינו ראוי בנסיבות העניין. המדובר בנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד ותסקיר שירות המבחן בעניינו חיובי.

ע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' מרדכי מטיאל קריספיל** (ניתן ביום 24/08/2014) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של החזקת נשק בלא רשות והחזקת נכס החשוד כגנוב. בית המשפט המחוזי קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-22 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, החמיר בעונשו של הנאשם וגזר עליו **18 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון הדגיש כי על אף גילו הצעיר הוא נושא על גבו עבר פלילי שאינו מבוטל, לרבות הרשעות קודמות בעבירות כנגד שוטרים והחזקה ושימוש בסמים.

ת"פ 3/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 15/02/16) - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של החזקה ונשיאה של נשק ותחמושת והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בית המשפט המחוזי גזר עליו **20 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה וקנס בסך 10,000 ₪. המדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי.

27. מטעם ההגנה הוגשה פסיקה רבה, אשר חלקה תובא להלן:

באשר לעבירות הנשק -

ע"פ 7241/12 **עאמר טאטור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12/2/13) - המערער הורשע בעבירת החזקת נשק ונדון על ידי בית המשפט המחוזי, בין היתר ל- **9 חודשי מאסר בפועל**. הרקע לפרשה הוא מסירת הנשק לקרוב משפחתו לצורך ירי בחתונה. המערער הגיש ערעור על רכיב המאסר בפועל. הודאת המערער נמסרה במסגרת הסדר טיעון לפיו תהא התביעה רשאית לעתור לעונש של 10 חודשים והסנגור יטען באופן חופשי. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי בית המשפט המחוזי שקל את נסיבותיו האישיות של המערער והיוו את המרכיב העיקרי לקולא והעמדת עונשו מתחת לזה אשר עתרה לו המדינה.

ע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' מוחמד טאטור** (ניתן ביום 01/02/15) (להלן: "**עניין מוחמד טאטור**") - המשיב הורשע ברכישה והחזקה של נשק ונשיאה והובלה של נשק וכן הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם של 10-36 חודשי מאסר בפועל, אולם ציין כי בשל נורמטיביות המשיב, חרטתו ונכונותו להשתתף בתוכנית של מחלקת הרווחה בכפרו, יש מקום לסטות לקולא מן המתחם ודן אותו בין היתר ל- 6 חודשי עבודות שירות. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש. הטעם העיקרי

הוא גישתו השיפוטית של בית משפט זה בעבירות נשק, לצורך הרתעת היחיד והרבים והדבר חל גם על עבירות נשק שאינן ברום המדרג. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה וגזר על המשיב **8 חודשי מאסר בפועל**.

ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן** (טרם פורסם, ניתן ביום 19/01/14) - הורשע הנאשם בעבירות של רכישה, החזקה, נשיאת והובלת נשק ותחמושת. בית המשפט המחוזי השית עליו **6 חודשי עבודות שירות** והמדינה ערערה על קולת העונש.

בעניין זה חשוב להדגיש, כי אומנם בסופו של יום הותר בית המשפט העליון את העונש על כנו, אולם סיכם במסגרתו את מתחם העונש ההולם בעבירות נשק, מפי כב' הש' ארבל -

"לטעמי, מתחם העונש שקבע בית המשפט המחוזי לעבירות שבהן הורשע המשיב - מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל - הוא מקל יתר על המידה, כטענת המערערת, ועל כן דרוש התערבות...עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד (ראו: ע"פ 3300/06 אבו סנינה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (10.8.2006), להלן: עניין אבו סנינה).

עוד ציינה הש' ארבל כי עיון במקרים דומים בפסיקה מגלה כי בכולם נגזרו עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא ורובם נעים סביב 20 חודשים.

בסיום החלטתה קבעה כי "בהתחשב בערכים החברתיים הנפגעים ומידת הפגיעה בהם, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירות ומידת אשמו של המשיב, וכן לאחר שלקחתי בחשבון את מדיניות הענישה הנהוגת לצד המדיניות הראויה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. לטעמי, ככלל, בעבירות מהסוג הנדון, לא ניתן להסתפק בעונש של 20 חודשי מאסר ברף העליון של המתחם, ויש להגמישו כלפי מעלה באופן שיאפשר הטלת עונשים חמורים יותר על נאשמים שנסיבותיהם מצדיקות זאת".

באשר לעבירת התמיכה בהתאחדות בלתי מותרת -

ת"פ (ב"ש) 40492-12-14 **מדינת ישראל נ' עומר אבו קוש** (ניתן ביום 8/9/15) - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בתמיכה בארגון הטרור דאע"ש ובעבירה של כתיבה, הכנה וייצור, פרסום ועוד של מסמכים ורכוש של התאחדות בלתי מותרת. הוסכם בין הצדדים במסגרת הסדר טיעון כי המאשימה תעתור להטיל על הנאשם 4 חודשי עבודות שירות, בכפוף לקבלת חוות דעת ממנה, מאסר על תנאי וקנס בסך 75,000 ₪. בית המשפט נתן את הדעת בין היתר לכך שהרשעתו תשפיע על חייו ובפרט על האפשרות שלו לעסוק ברפואה בישראל ובסיכויי שיקומו. בית המשפט קבע כי בנסיבות המיוחדות, השיקול האינדיבידואלי גובר על השיקול הציבורי, לפיכך **בוטלה הרשעת הנאשם** והוטלו עליו של"צ, התחייבות להימנע מעבירה ותשלום הוצאות משפט. המדובר בנאשם רווק בן 28, נעדר עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע כי הענישה בעבירת תמיכה בארגון טרור מושפעת מטיב המעשה, מהקריאה העולה ממנו, מהתקופה בה הוא נעשה, מזהות ארגון הטרור, מזהות האנשים, ממידת התפוצה של הפרסום, מפוטנציאל הנזק של המעשה ועוד והיא נעה בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה ממשית.

ת"פ (ב"ש) 25796-06-15 **מדינת ישראל נ' בשיר אבו אל קיעאן** (ניתן ביום 26/1/16) - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של פרסום החזקה והפצת חומר של התאחדות בלתי מותרת. ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש. בית המשפט המחוזי קבע כי עבירות של פרסום והפצת חומר של התאחדות בלתי מותרת נעה בין מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל לתקופה ממשית. בעניין זה חומרה מיוחדת נעוצה בעובדת היות הנאשם מורה בבית ספר יסודי אשר הציג בפני תלמידיו תכנים הקשורים לדאע"ש. בית המשפט קבע כי **"בהתחשב בהיקף פרסומי התמיכה של הנאשם בדאעש, באופי הכללי של הפרסומים, במספר האנשים שיכלו להיחשף אליהם ובכך שהנאשם קיבל את עצת קרוביו וחדל ממעשיו עוד לפני שרשויות אכיפת החוק הגיעו אליו, הרי שהפגיעה של מעשי הנאשם בערכים המוגנים הינה ברמה בינונית"**. משכך קבע כי בנסיבות התיק דנא מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו **9 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי. הנאשם בן 25, נשוי ואב לארבעה, נעדר עבר פלילי אשר שירות המבחן העריך כי הינו בעל מערכת ערכים נורמטיבית, שאיננו רואה בדרכים אלימות אמצעי לפתרון בעיות, אשר הפנים את חוקי וכללי המדינה.

ת"פ (ב"ש) 46603-06-15 **מדינת ישראל נ' אכרם אבו אלקיעאן** (ניתן ביום 13/9/16) - הנאשם הורשע בעבירה של השתתפות באסיפה של התאחדות בלתי מותרת. בעניין זה הנאשם חדל מיוזמתו מלהשתתף באסיפות התמיכה בדאע"ש ונכח רק בשתי אסיפות של התאחדות בלתי מותרת לאחר הכרזת דאע"ש כהתאחדות בלתי מותרת (לפני כן השתתף במהלך השנים 2013-2014 בתדירות של פעם עד פעמיים בשבוע). הנאשם הינו בן 31 נשוי ואב ל-7 ילדים, נעדר עבר פלילי. במועדים הרלוונטים לכתב האישום שימש הנאשם כמורה בבית ספר. בית המשפט המחוזי ציין כי הנאשם במקרה זה לא הטיף ולא שידל אחרים וחדל ממעשיו ביוזמתו, הודה במיוחס לו והביע חרטה. בעקבות גילוי מעורבותו הוא שילם מחירים כבדים, עבודתו כמורה הופסקה והוא נקלע לקשיי פרנסה, למד את לקחו ונראה כי סיכויי שיקומו טובים. בית המשפט המחוזי גזר עליו **6 חודשי מאסר על תנאי** והתחייבות כספית.

ת"פ 63428-03-15 **מדינת ישראל נ' ח'ליל** (ניתן ביום 24/12/15) - הנאשם הורשע בעבירות של ניסיון לחברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, ניסיון למגע עם סוכן חוץ וניסיון יציאה שלא כדין. בית המשפט קבע

כי מתחם העונש ההולם עומד על טווח שבין 20-36 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו **24 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי. הנאשם הינו עובד מדינה ללא עבר פלילי.

ת"פ 26752-08-15 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (ניתן ביום 17/5/16) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות ניסיון יציאה שלא כדין וניסיון למגע עם סוכן חוץ. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם את האירוע נע בין 15-36 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו, בין היתר, **18 חודשי מאסר בפועל**. בחור צעיר בן 21 נעדר עבר פלילי.

ע"פ 2058/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5/5/14) - הורשע המערער בעבירה של אימונים צבאיים אסורים ובעבירה של יציאה שלא כדין. במסגרת הסדר טיעון הגבילה עצמה המאשימה לרף של 18 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער **15 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש בקבעו כי **"המערער הורשע בעבירה של אימונים צבאיים אסורים, שהעונש המקסימאלי בצדה הוא שלוש שנות מאסר, ובעבירה של יציאה שלא כדין, שהעונש המקסימאלי בצדה הוא שנת מאסר. מתחם הענישה הראוי בעבירת אימונים צבאיים אסורים טרם פותח בפסיקתו של בית משפט זה, אך נראה כי אם מביאים בחשבון את שתי העבירות שבהן הורשע אין מדובר בעונש שהוא כה מופלג בחומרתו עד כי מן הראוי להתערב בו ולהפחיתו..."**. המדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית המסתייגת ממעשיו, שהה פרק זמן קצר בסוריה וחזר ארצה מיוזמתו.

ע"פ 5718/14 **מדינת ישראל נ' ראפת אלחלבי** (ניתן ביום 17/12/14) - הוגש ערעור מטעם שני הצדדים. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מגע עם סוכן חוץ, מסירת ידיעות לאויב, יציאה שלא כדין והיזקים מיוחדים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו, בין היתר, 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי היה מקום למתחם גבוה במידה מסויימת ולעונש חמור יותר בתוכו. בשל נסיבותיו האישיות המיוחדות של המשיב, החליט להסתפק בעונש ברף הגבוה של המתחם, קרי להעמידו על **30 חודשי מאסר בפועל**.

ת"פ 48354-11-14 **מדינת ישראל נ' מגאמסה** (ניתן ביום 1/7/15) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של יציאה שלא כדין, חברות בהתאחדות בלתי מותרת, קשירת קשר לפשע ולאחר שמיעת ראיות הורשע גם במגע עם סוכן חוץ. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24-42 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, בין היתר, **36 חודשי מאסר בפועל**. המדובר בבחור צעיר בן 23, נעדר עבר פלילי. בעניין זה אפנה לע"פ 8333/15 **מדינת ישראל נ' מהראן חאלדי** (ניתן ביום 23/8/16) המוזכר לעיל ולאמור בו.

ג. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה :

28. בענייננו, לעבירות אותן ביצעו הנאשמים קדם תכנון מוקדם - הנאשמים 1 ו-4 קשרו קשר לרכוש נשק ואספו כסף

עמוד 14

לצורך כך. בהמשך הקשר הנ"ל רכש הנאשם 4 נשק תת מקלע בתוספת מחסנית ומאה כדורים תואמים, שילם תמורתם ₪ 7,000 ודאג להסתירם במקום מסתור. בהמשך קשרו שוב הנאשמים קשר לרכוש נשק קרלו נוסף, וכל אחד מהם שילם סכום כסף נוסף, אולם לא עלה בידם לאסוף די כסף ועל כן לא רכשו נשק נוסף. לאחר מכן נפגש הנאשם 4 עם אדם נוסף בחורשה סמוך לציפורי, ירה בנשק מספר כדורים והחזיר את הנשק למקום המסתור. כמו כן אף העולה מהאישום השני בנוגע לנאשם 4 דורש תכנון מוקדם, עת רכש רובה מסוג SKS, מחסנית ותחמושת תואמות, החביאו ובשתי הזדמנויות הוציאו ממקום המסתור וירה באמצעותו כ- 10 כדורים בכל פעם. באשר לאישום השלישי בנוגע לנאשם 3, אף הוא דורש תכנון מוקדם עת בשתי הזדמנויות שונות ירה בנשק, פעם במהלך חתונה ופעם בחורשה. אף לקיום המפגשים התומכים בארגון דאע"ש נדרש תכנון מוקדם, עת קבעו יום ושעה ונפגשו אחת לחודש, במשך מספר חודשים, לראות סרטים, תמונות, נאומים הקשורים לארגון דאע"ש.

באשר לנזק אשר נגרם מעבירות הנשק, בהתייחס לשלושת הנאשמים, בענייננו הנשק הגיע לידיים עוינות, לידי הנאשמים דנא אשר הביעו תמיכה בדאע"ש. לטענת הנאשמים הנשק נרכש ללא קשר לתמיכה בדאע"ש. בעניין זה אעיר, כי על אף שהקשר לא עולה מכתב האישום, מקבל אני את טענת המאשימה כי פוטנציאל הנזק והסיכון, גדולים יותר ממקרה רגיל בו נרכש נשק בלתי חוקי על ידי נאשמים שלא הביעו תמיכה בארגון טרור כזה או אחר. בנוסף, לא למיותר להדגיש, כי עבירות הנשק ומפגשי התמיכה כאמור באישום הראשון והשני (הנוגע לנאשם 4 בלבד) נעשו באותה תקופה, במהלך שנת 2015.

29. עוד אתן את הדעת לכך שאף אחד מהנאשמים לא יצא את גבולות הארץ. חרף זאת, לא אוכל להתעלם מריבוי העבירות, מהאופי שנשאו מפגשיהם עת במשך מספר חודשים צפו יחד בסרטונים, תמונות, נאומים הקשורים לארגון דאע"ש, ניהלו שיחות אודות הישגיו הצבאיים של הארגון, הביעו תמיכה בארגון ושוחחו אודות הצורך לבצע ג'האד כנגד "הכופרים". המדובר בארגון שהאידיאולוגיה הקיצונית והרצחנית שלו היא מן המפורסמות שאין צריכות ראייה (ראה לעניין זה בש"פ 6539/15 **מדינת ישראל נ' כרים בן מורסל אבו סאל** (ניתן ביום 19/10/15)).

30. באשר לנסיבות אשר הביאו לביצוע העבירה טען ב"כהנאשם 1 כי הנשק נרכש לשם הגנה עצמית וללא קשר לתמיכה. סבורני כי הטענות המועלות על ידי הנאשמים הינן מיתממות ואינן מתיישבות עם מהותו של דאע"ש וההיבטים החריגים של התנהלותו.

31. באשר לחלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירה, סעיפי האישום מדברים בעד עצמם. אקדים ואומר כי על הנאשם 2 אשר הורשע בביצוע עבירות בנשק (רכישה והחזקת נשק ותחמושת) ובקשר לפשע ניתן גזר דין במסגרתו נדון ל- 21 חודשי מאסר בפועל. מודע אני לעובדה כי ערעור על גזר הדין תלוי ועומד בבית המשפט העליון, חרף זאת וכל עוד אין החלטה בו, אתחשב בעונש שגזרתי על הנאשם 2, אשר ניתן, בין היתר, בהסתמך על מדיניות הענישה בעבירות נשק, וזאת לצורך עריכת מדרג ענישה ראוי בין הנאשמים דנא בהתאם למיוחס להם. שלושת הנאשמים הורשעו בעבירה של תמיכה בהתאחדות בלתי מותרת וכל אחד מהם הורשע גם בעבירות נוספות, כאשר בבחינתי כאמור אתן את הדעת לחומרת העבירות הנוספות, מועדן וריבויין - כך אתן דעתי לעובדה שהנאשם 1 הורשע רק במסגרת האישום הראשון ובנוסף לעבירת התמיכה כאמור, הורשע בעבירות נשק וקשר לפשע. כך אתן דעתי לכך כי עבירות הנשק אותן ביצע הנאשם 3 במסגרת האישום השלישי בוצעו עוד בטרם הוכרז ארגון

דאע"ש כהתאחדות בלתי מותרת. באשר לנאשם 4 אתן דעתי לריבוי עבירות הנשק בהן הורשע במסגרת שני אישומים.

סיכום מתחם העונש ההולם

32. באשר לעבירה של תמיכה בהתאחדות בלתי מותרת, תקנה 85 לתקנות ההגנה קובעת, כי ניתן להעמיד לדין בגין תקנה זו בבית משפט השלום או בבית המשפט המחוזי והעונש המרבי משתנה בהתאם - בבית משפט השלום העונש המרבי הינו שנת מאסר אחת ואילו בבית משפט המחוזי העונש המרבי הינו 10 שנות מאסר.

33. ב"כ הנאשם 1 הפנה לחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016 (להלן: "**חוק המאבק בטרור**"), אשר נכנס לתוקפו ביום 1/11/16 במסגרתו בוטלה תקנה 85 לתקנות ההגנה (בהתאם לסעיף 100(ב) לחוק תחילת ביטול התקנה הינו ביום 1/3/17). לטענתו סעיף 24 לחוק המאבק בטרור הוא הרלוונטי למעשים המיוחסים לנאשמים, אשר העונש המרבי בגינו הינו שנתיים או שלוש שנים. נתתי דעתי לאמור בחוק החדש, על אף שסבור אני כי אין באפשרותנו לחזות את שיקולי התביעה בבחירת סעיפי האישום ובהקשר זה אצטט דברי בית המשפט העליון אשר עמד על כך לאחרונה במסגרת ע"פ 8333/15 **מדינת ישראל נ' מהראן חאלדי** (ניתן ביום 23/8/16), אשר אוזכר לעיל, בקבעו "**עוד יוער, במבט צופה פני עתיד, כי חלק מהעבירות שבהן הורשע הנאשם שבפנינו יבוטלו ויוחלפו בעבירות אחרות עם כניסתו לתוקף של חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, כחלק מהמאבק בארגוני הטרור (וראו הוראות התחילה של חוק זה בסעיף 100 לו). לצדן, החוק החדש אף קובע עבירות רלוונטיות נוספות. רפי הענישה צפויים להיות מושפעים אף ממהלך זה. ידעו אפוא מי שחושבים על הצטרפות לדאע"ש כי המדיניות העונשית בעניין זה תהא, על דרך הכלל, מחמירה**".

34. נוכח האמור לעיל, מתחמי הענישה ההולמים את מעשי **הנאשם 1** במסגרת האישום הראשון הינם:

- בגין עבירת התמיכה בהתאחדות בלתי מותרת, מתחם העונש ההולם נע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- בגין עבירות בנשק (רכישה והחזקה נשק ותחמושת) ועבירת קשר לפשע, מתחם העונש ההולם נע בין 15-36 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

מתחמי הענישה ההולמים את מעשי **הנאשם 3** כפי שפורטו באישום הראשון והאישום השלישי-

- בגין עבירת התמיכה בהתאחדות בלתי מותרת מתחם העונש ההולם הינו בין 18-36 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- בגין עבירות בנשק (נשיאה והובלה נשק ותחמושת)(שני מקרים) ויריות באזור מגורים, כאמור באישום

השלישי, נע בין 15-36 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

מתחמי הענישה ההולמים את מעשי **הנאשם 4** כפי שפורטו באישום הראשון ובאישום השני -

- בגין עבירת התמיכה בהתאחדות בלתי מותרת מתחם העונש ההולם הינו בין 18-36 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- בגין העבירות בנשק (רכישה והחזקה נשק ותחמושת) (שני מקרים) ועבירות בנשק (נשיאה והובלה נשק ותחמושת) (ארבעה מקרים), כאמור באישום הראשון והשני וקשר לפשע, מתחם העונש ההולם נע בין 20-36 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

שלב שלישי- גזירת העונש:

35. אתחשב בעובדת היותם של הנאשמים 1 ו- 4 נעדרי עבר פלילי ובגילם הצעיר. באשר לנאשם 3 אתחשב בגילו, בעובדה כי לחובתו עבירה אחת ישנה משנת 2009 בגין נהיגה פוחזת ברכב וכן בחלוף הזמן ממועד ביצוע המיוחס לו במסגרת האישום השלישי.

36. עוד אתן דעתי לכך שכפי שעולה מן התסקירים אשר הוגשו בעניינם, משפחתם של הנאשמים 1 ו- 4, אשר הינם אחים, הינה נורמטיבית והביעה הסתייגות מהמעשים המיוחסים להם. הנאשמים שיתפו את שירות המבחן, כי אביהם ממעט לבקרם בבית המעצר בשל כעסו נוכח מעצרם בתיק דנא. אף באשר לנאשם 3 התרשם שירות המבחן ממשפחה המנהלת אורח חיים נורמטיבי ללא מעורבות בפלילים.

37. עוד אתחשב בהודאת הנאשמים במיוחס להם במסגרת כתב האישום המתוקן. בעניין זה אתן דעתי לעולה מתסקירי שירות המבחן באשר לקושי שגילו הנאשמים לקחת אחריות מלאה למעשיהם.

מתסקירו של הנאשם 1 עולה כי הוא מתקשה לקחת אחריות להתנהלותו, ונמצא בסיכון לנגררות ולהתנהלות פורצת גבולות. הנאשם מתקשה להכיר במשמעות התנהלותו ובחומרת מעשיו. הנאשם אף מציג את התנהלותו כנובעת ממניעים לגיטימיים, כהליך של התעניינות בערכים האסלאמיים ובכך מעניק לגיטימציה למעשיו. שירות המבחן התרשם מסיכון להישנות התנהלות החורגת מגבולות החוק ואינו בא בהמלצה לחלופת ענישה.

מתסקירו של הנאשם 3 עולה כי לקח אחריות חלקית באשר לעבירת התמיכה המיוחסת לו ונטה לטשטש את חלקו בעבירה. באשר למיוחס לו באישום השלישי טען כי עשה זאת ממקום של סקרנות וכמנהג מוכר מבחינה תרבותית. שירות המבחן התקשה להעריך את מידת הסיכון בעניינו נוכח התייחסותו הקונקרטי והמצמצמת אשר הקשתה עליו להבין את הנסיבות שהובילו לביצוע המיוחס לו. לצד חומרת העבירות ולקחת אחריות חלקית העריך קיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות מעורבות בעבירות בעתיד. משכך לא בא בהמלצה בעניינו והמליץ על ענישה קונקרטי אשר

תחיד עבדו את חומרת מעשיו.

מתסקירו של הנאשם 4 עולה, כי הנאשם נטה להפחית מחומרת מעשיו, הרחיק עצמו והשליך את התנהלותו על גורמים חיצוניים, מתקשה להבין את חומרתם ונטה לעמדה קרבנית. שירות המבחן העריך כי הסיכון להתנהגות פורצת חוק הינו גבוה והמליץ על ענישה מוחשית וקונקרטית.

38. בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה עם עברייני נשק, וזאת בשל הסיכון הגלום רק בעצם החזקתו (ראה ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן** (טרם פורסם, 19/01/14) ופסקי הדין המאזכרים שם בסעיף 14).

בית המשפט העליון, מפי המשנה לנשיאה כב' השופט רובינשטיין, חזר על גישתו המחמירה בעבירות נשק בעניין מוחמד טאטור ואזכר את שנאמר על ידו בע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30/12/09) לפיו:

"דרך המלך בכגון דא, בסופו של יום, צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג ובריה, וזאת בראש וראשונה להרתעת היחיד והרבים; אורך התקופה כרוך כמובן בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה. אכן, ערים אנו לכך שלאדם בעל רקע נורמטיבי, וכזה הוא המערער, שהות במאסר אינה קלה כל עיקר, ובהיותו במעצר חוה מקצת הטעם. אך נשק הוא נשק הוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידיים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר 'מחזה שבמערכתו הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה'; לא כל שכן כשמקורו של הנשק שבנידון דידן לא נודע..."

39. עוד ציין המשנה לנשיאה כב' השופט רובינשטיין בעניין מוחמד טאטור באשר לירי באירועי שמחה כי :

"בעניין ההתייחסות לשימוש בנשק במגזר אליו משתייך המשיב באירועי שמחה. מטבע הדברים, ככל שישנה תופעה כזאת - הראויה לשירוש על-ידי גורמי האכיפה - יש בה סכנה מובנית, שכן המחזיק בנשק ואינו מיומן ועושה בו שימוש עלול בנקל לפגוע בזולת חלילה, ולוא גם בלא כוונה; לא כל שכן שלעתים מתפתח אירוע שראשיתו שמחה לכלל קטטה, ואזי ישמש הנשק גם מטרות אלימות מובהקות. מאסר בכגון דא מאחורי סורג ובריה הוא הכרחי ככלל, ובמיוחד מטעמי הרתעה..."

40. באשר לעבירה של תמיכה בהתאחדות בלתי מותרת ראה דבריו של בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 2058/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5/5/14), שם הורשע הנאשם בעבירות ביטחוניות שונות מהמקרה דנא שהעונש בגין קל יותר (עבירה של אימונים צבאיים אסורים ויציאה שלא כדין) בקבעו כי :

"...בגזירת העונש יש ליתן את הדעת לפוטנציאל הסכנה הטמון בעבירות מסוג זה לביטחון מדינת ישראל, המבוצעות על רקע אידיאולוגיה איסלאמית קיצונית וכן יש ליתן את הדעת

לכך שבניגוד לטענת המערער האימרה "אויבו של אויבך הוא חברך" אינה מתאימה כלל וכלל לארגון האיסלמי הקיצוני אליו חבר המערער, הגם שארגון זה נלחם עתה בצבא הסורי. זאת משום שהאידיאולוגיה של אותו הארגון והמטרות המנחות אותו, כמפורט בכתב האישום, הן אנטי ישראליות במובהק. עבירות ביטחוניות מסוג זה שעבר המערער טומנות בחובן, על כן, סכנה ברורה לביטחון תושבי מדינת ישראל ומצדיקות ענישה ממשית".

41. משכך אין בענייננו הצדקה או אפשרות לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם למטרת שיקום. אף אין הצדקה בענייננו לחרוג לחומרה ממתחם העונש ההולם.

סוף דבר

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

1. על הנאשם 1 אני מטיל 27 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 24/10/15.
2. על הנאשם 3 אני מטיל 29 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 24/10/15.
3. על הנאשם 4 אני מטיל 32 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 24/10/15.
4. אני מטיל על כל אחד מהנאשמים מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירות נגד ביטחון המדינה מסוג פשע או כל עבירה הקשורה בנשק.
5. אני מטיל על כל אחד מהנאשמים קנס בסך 10,000 ש"ח או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, תשלום ראשון בעוד חודש. במידה ולא ישולם תשלום אחד מבין התשלומים, יעמוד כל הקנס לפירעון מידי ובמידה ולא ישלמו, ירצה ימי המאסר תחת הקנס. במידה והופקדו כספים במסגרת תיק זה, יש לקזזם עם הקנס ואת היתרה, באם קיימת, יש להשיב לנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט העליון.

ניתן והודע היום, ה' חשוון תשע"ז, 06/11/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ורג' אזולאי, שופט

הוקדעלידינאוהבר